

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 014914 16 Uvp
Banja Luka, 12.09.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sudija i to Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Zdravke Čučak kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Ministarstva... (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj 21.05/476-116/14 od 20.06.2014. godine, tužene Uprave, u predmetu pretvaranja prava upravljanja, korišćenja ili raspolaganja u pravo svojine jedinice lokalne samouprave, odlučujući o zahtjevu M. B.L. za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 014914 14 U od 27.11.2015. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 12.09.2018. godine, donio je

RJEŠENJE

Zahtjev se odbacuje kao podnesen od neovlašćenog lica.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je kao neosnovana tužba tužioca izjavljena protiv osporenog akta tužene broj 21.05/476-116/14 od 20.06.2014. godine, a kojim su odbijene žalbe tužioca, te M. B.L. i M. B.L., sve izjavljene protiv djelimičnog rješenja Područne jedinice B.L. broj 21.11/476-634/13 od 17.04.2014. godine. Tim prvostepenim rješenjem, donesenim po zahtjevu Grada B.L., shodno odredbi člana 324. stav 3. Zakona o stvarnim pravima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 124/08, 58/09 i 95/11 - u daljem tekstu: Zakon o stvarnim pravima), pretvoreno je pravo upravljanja, korišćenja i raspolaganja na nepokretnostima u društvenoj, odnosno državnoj svojini koje do stupanja na snagu ovog zakona nisu postale svojina drugog lica, u pravo svojine jedinice lokalne samouprave na čijoj se teritoriji te nepokretnosti nalaze, jer je nosilac tog upisanog prava prestao da postoji. U konkretnom slučaju se radi o nepokretnostima u B.L. koje su se u zemljišnoj knjizi na dan stupanja na snagu Zakona o stvarnim pravima vodile kao društvena svojina, pravo korišćenja Stambenog p. B.L. sa 1/1 dijela, a u katastarskom operatu kao posjed SIZ za upravljanje građevinskim zemljištem i brojnih drugih fizičkih i pravnih lica, između ostalog tužioca, tačnije njegovog Zavoda, te M. B.L.1. i M. B.L. (čije tri žalbe izjavljene protiv prvostepenog rješenja od 17.04.2014. godine su odbijene osporenim aktom).

Odlučeno je kao u izreci iz sljedećih razloga:

Iz podataka u spisu predmeta proizilazi da je pobijanom presudom odlučeno o tužbi tužioca Ministarstva na način da je ista odbijena kao neosnovana, uz zaključak suda da osporenim aktom broj 21.05/476-116/14 od 20.06.2014. godine nisu povrijeđena prava tog subjekta, a da je zahtjev za njeno vanredno preispitivanje podnio M. B.L. iznoseći nezakonitosti koje je tužena navodno učinila osporenim aktom u odnosu na njega i prava koja je on imao na predmetnim nepokretnostima.

Odredba člana 35. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), propisuje da protiv pravosnažne odluke okružnog suda donesene u upravnom sporu stranka može podnijeti zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke Vrhovnom R.S., putem nadležnog suda, dok stav 2. iste odredbe propisuje da se zahtjev iz stava 1. podnosi zbog povrede zakona, drugog propisa ili opšteg akta ili zbog povrede propisa o postupku koja je mogla biti od uticaja na rješenje stvari. Pravilnim tumačenjem ove odredbe ZUS dođe se do zaključka da protiv presude okružnog suda zahtjev za vanredno preispitivanje može podnijeti stranka koja je nezadovoljna tom odlukom, jer smatra da je prilikom donošenja iste, na njenu štetu, povrijeđeno materijalno pravo ili su povrijeđena pravila postupka koja su bila od uticaja na rješenje stvari.

U konkretnom slučaju pobijanom presudom broj 11 0 U 014914 14 U od 27.11.2015. godine odlučeno je isključivo o tužbi tužioca Ministarstva i to na način da je njegova tužba izjavljena protiv osporenog akta broj 21.05/476-116/14 od 20.06.2014. godine odbijena kao neosnovana, pa je zahtjev za vanredno preispitivanje protiv te sudske odluke mogao podnijeti ovaj tužilac, ako je smatrao da je sud prilikom donošenja presude učinio povrede iz odredbe člana 35. stav 2. ZUS (a on zahtjev nije podnio), a nikako M. B.L.koji dakle nema legitimaciju za podnošenje konkretnog zahtjeva za vanredno preispitivanje.

M. B.L. je zakonitost osporenog akta broj 21.05/476-116/14 od 20.06.2014. godine mogao pobijati i pobijao je posebnom tužbom zavedenom u predmet Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 014805 14 U u kome je dana 07.07.2015. godine donesena presuda kojom je njegova tužba izjavljena protiv istog osporenog akta takođe odbijena kao neosnovana (na što je u odgovoru na zahtjev ukazao Grad B.L. i koja se zatiče u spisu), a protiv koje presude je mogao izjaviti zahtjev za vanredno preispitivanje Vrhovnom R.S. i u okviru kojeg sudskog postupka je imao mogućnost da štiti svoja prava na predmetnim nepokretnostima.

Odredbom člana 38. stav 1. ZUS je propisano da će nedozvoljen ili neblagovremen zahtjev iz člana 36. ovog zakona ili zahtjev koji je podnijelo neovlašćeno lice, sud odbaciti rješenjem. Kako je u konkretnom slučaju M. B.L. lice neovlašćeno za podnošenje zahtjeva za vanredno preispitivanje pobijane presude, primjenom odredbe člana 35. ZUS u vezi sa odredbom člana 38. stav 1. istog zakona i odlučeno je kao u izreci ovog rješenja.

Zapisničar
Zdravka Čučak

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarne
Amila Podrašćić